

Fremgangsmaade, jeg i højeste Grad kan billige, og jeg kan anbefale, at vi gaar videre ad den samme Vej. Efter at Udvalgene, som har beskæftiget sig med disse Lovforslag, har endt deres Arbejde, er imidlertid Forhandlingerne i Rigsdagen alligevel ofte trukket længe ud, og det har sin Grund i et af de Forhold, jeg omtalte før, nemlig i, at Interesserne i de forskellige Dele af vort Land er saa yderst forskellige, og derfor er der, naar Lovforslagene er kommet til at foreligge for Rigsdagen, fremsat Ønsker og fremkommet Andragender og Henstillinger fra Fiskeribefolkningen Landet over, og disse Ønsker har ofte været af modstridende Karakter, fordi Forholdene har været saa forskellige i de forskellige Egne. Naar der saa kommer en saadan Række af Henstillinger, er det jo ikke mere end rimeligt, at Lovgivningsmagten tager Hensyn til dem, og det er ikke mere end menneskeligt, eller hvad man nu vil sige, at de forskellige Egenes Repræsentanter gør Forsøg paa at faa en Ordning tilvejebragt, der tilfredsstiller specielt de Egne, de repræsenterer. Følgen har været, at der er blevet ført mange og lange Forhandlinger om disse Fiskerilove; men jeg tror, at efterhaanden som disse Vedtægtsbestemmelser, og hvad dertil hører, udvikles gennem Fiskerilovgivningen, vil Lovgivningsmagtens Arbejde blive betydelig indskrænket, i hvert Fald med Hensyn til Enkeltheder, og den Form, vi derefter vil komme til at give Fiskerilovene, vil blive en saadan, at der lettere vil kunne opnaas Enighed om dem her. Naar jeg siger dette, er det, fordi jeg er ganske klar over, at om end vi faar denne Lov vedtaget i Aar, varer det ikke længe, før der kommer nye Henstillinger fra Fiskeribefolkningen med Ønsker om Ændringer i de bestaaende Fiskerilove. Saaledes har det været før, og saaledes vil det sikkert ogsaa blive i Fremtiden, og jeg vil derfor sige, at vi skal heller ikke modsætte os at revidere Fiskeriloven, men vi skal gøre det med Henblik paa at reformere den paa en saadan Maade, at vi kun lovgiver om de store Rammer, de store Forhold, og overlader til den stedlige Fiskeribefolkning i Forbindelse med Landbrugsministeren at ordne Resten i alle Enkeltheder.

Der er et andet Forhold, som jeg med faa Ord skal berøre. Det er en af de Bestemmelser i Fiskerilovgivningen, som har givet Anledning til de længste og mest omfattende Forhandlinger, naar dette Lovgivningsarbejde har været for i Rigsdagen. Jeg tænker her paa den saakaldte Aalegaardsret. Der har jo været ført lange For-

handlinger om disse Forhold, men efter hvad jeg har forstaaet saavel af Forhandlingerne i Folketinget som af Forhandlingerne i det Udvalg, som har udarbejdet de foreliggende Grundlag til Lovforslagene, er det baade det høje Folketings og Udvalgets Hensigt at udskyde den egentlige Forhandling om Aalegaardsretten fra det nuværende Tidspunkt til et senere Tidspunkt, med andre Ord, man foreslaar ikke nogen saadan Ændring i den bestaaende Fiskerilov paa dette Omraade, at man derved rejser dette store Spørgsmaal. Man gør derimod noget andet. Man har fra det høje Folketing og fra Udvalget henstillet til den højtærede Landbrugsminister, om det ikke vilde være betimeligt at nedsætte et Udvalg eller en Kommission til at tage dette store Spørgsmaal om Aalegaardsretten op til en grundig og dybtgaaende Undersøgelse, og jeg har forstaaet det saaledes, at den højtærede Landbrugsminister har stillet sig velvilligt til denne Henstilling. For saa vidt dette er rigtigt, vil jeg ikke gaa nærmere ind paa dette Spørgsmaal om Aalegaardsretten, da det jo da sandsynligvis ret snart, hvis Kommissionen hurtigt bliver nedsat, vil kunne blive behandlet i denne, saa der snart vil kunne komme til at foreligge et Lovforslag for Lovgivningsmagten om disse Forhold. Til den Tid vil Sagen da bedre kunne tages op til en virkelig Drøftelse.

De foreliggende Lovforslag — baade det om Saltvandsfiskeriet og det om Ferskvandsfiskeriet — er altsaa Fortsættelser af den bestaaende Lovgivning paa dette Omraade, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale de to Forslag til hurtig Behandling og til Vedtagelse i dette høje Ting. Jeg for mit Vedkommende mener neppe, at jeg vedrørende Enkeltheder har nævneværdige Ønsker at fremsætte; skulde der være saadanne, kan disse Ønsker jo fremsættes paa et senere Tidspunkt.

Nordby: Paa mit Partis Vegne skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag om Saltvandsfiskeri.

Jeg kan begynde med at sige, at jeg i Lighed med det ærede Medlem (Mægaard), der nu talte paa Venstrepartiets Vegne, er enig i, at der ad Lovgivningens Vej gøres, hvad der under rimelige Vilkaar kan gøres, for at lette Fiskeriet her i Danmark og give dette Erhverv de bedst mulige Vilkaar. Det har vi fra vor Side været villige til under de mange og lange Forhandlinger, der førtes forud for den bestaaende Lov, som fandt sin endelige Afgørelse i